

Vättern runt

– en svensk klassiker på bönpallen

Mats Jönsson och Cécile Tartar Jönsson är bara några av alla dem som deltar i klubbevenemanget En svensk MC-klassiker där man ska köra runt Sveriges fyra största sjöar under ett år, på utvalda dagar. Här berättar Cécile om när de kör runt sjö nummer två.

Stödhjul på motorcykel – fräck anordning!

Vi möts av en magisk vy när vi kommer fram till Jönköping. Den första synen på sjön, när vi kommer ut ur skogen och landskapet öppnar sig, bådar gott. Nedanför oss ligger Vättern; det är en härlig nerförsbacke till Jönköping. Idag ska vi runda Sveriges näst största insjö tillsammans med BMW MC-klubben.

På Circle K-macken där vi samlas inför avfärd finns det redan ett tiotal motorcyklar. Mats tankar innan vi ansluter

Samling strax utanför Gränna.

till gruppen. Det står en motorcykel med stödhjul. Fräck anordning. Man är aldrig för gammal för att köra motorcykel eller Vättern-runt.

Efter en genomgång om danska modellen (se sid 24) är det äntligen dags att köra iväg. Idag anordnas också triathlontävlingen Ironman, med cykling, simning och löpning i Jönköping, så vissa gator är avstängda. Därför behöver vi ta motorvägen första biten i kortege för att samlas precis före Gränna. Det blir ett kraftprov även att köra runt Vättern, 350 km på motorcykel väntar oss. Men vi tävlar inte mot varandra, utan kör tillsammans och ser till att alla kommer rätt och i mål.

Det är mulet. Molntäcket spricker här och var, men temperaturen passerar aldrig över 17 grader. Perfekta väderförhållanden. Gränna är en fin liten stad, där nästan vartannat hus i centrum är en polkagrisbutik. Nu kör vi moturs runt Vättern och har sjön på vänster sida. Vilken underbar vy!

Paus vid Alvastra klosterruin.

I höjd med Gränna har vi utsikt över Visingsö som sträcker sig som ett avlångt trädkantat streck i sjön. Om solen hade lyst på ön, hade det varit bedårande.

Vid Alvastra klosterruin är det dags för första stoppet. Det känns som att vi bara har kört i fem minuter. Jag går runt bland ruinerna och tar bilder medan alla fikar. Vårfruklostret i Alvastra uppfördes på 1100-talet av franska munkar och blev ett av Sveriges rikaste kloster. Heliga Birgitta bodde i ett hus invid klostret i några år.

Efter bensträckaren bland klosterruinerna är det dags att köra vidare. Vi är 25 motorcyklar som leds av Martin Lindor

Chresten Nielsen och Martin Lindor.

och hålls ihop av Chresten Nielsen som stänger kolonnen. Någonstans på vägen ser jag ett hus som ser ut som Pippi Långstrumps Villa Villekulla. Jag hinner knappt reagera på det förrän jag ser, inte långt från huset, Pippis vita, svart-prickiga häst som står och tittar på oss. Den ser väldigt verklig ut, är i naturlig storlek och verkligen väl gjord; det är lätt att ta fel och tro att det är en riktig häst som betraktar oss.

Vi kör vidare uppåt genom naturreservatet Ekopark Omberg, uppför på en väg lika smal som en cykelbana. Det är enkelriktat, men det vet vi inte förrän efteråt. Mats kör ändå som om han förväntar sig mötande trafik. Det gör han rätt i. Vi möter två cyklister som egentligen inte borde ha cyklat där i den riktningen. Men de ville väl också njuta av den hisnande utsikten över sjön. Det är en brant sluttning ner till sjön på vänster sida och skog vidare uppåt på höger sida. Här hade jag gärna velat ha en skrivarlya med utsikt över Vättern.

Borghamn, Vadstena och Motala är några städer och orter vi kör igenom. Det är otroligt vackert när vi passerar Stora Hammarsundet och befinner oss på bron högt över sjön.

Lunchkö på Stjernsunds slott i Askersund.

Ett par kilometer senare är det Lilla Hammarsundet. En ensam segelbåt stävar på vattnet i kanalen.

När vi har kört halva rundan är det dags för lunch på Stjernsunds slott i Askersund. Vi har bara en timmes paus; det är lång kö och halva tiden går åt att bara stå och vänta på att få komma in. Det har dessutom börjat regna när vi parkerar, så det är tur att vi är klädda för eventuellt regn; det är värre för de andra turisterna som också står utanför i sina tunna sommarkläder. Mats säger att lunchen är en besvikelse.

Göta kanal i Forsvik.

– Det var högt pris på buffén, och det fanns inte mycket att välja mellan. Det var bara smaklös fisk trots att det var små skyltar som visade att det också skulle vara annat på buffén.

Lunchbesvikelsen till trots har regnet passerat när vi går ut till våra hojar igen. Nu kör vi på fina landsvägar. Vi har inte utsikt över sjön längre, våra vägar bär söderut en bit in inåt landet. I Forsvik stannar vi för eftermiddagens första paus och får uppleva en av slussarna till Göta kanal. Jag hade aldrig sett en sluss i verkligheten. Vilken rolig upplevelse!

Vi fortsätter sedan på fina vägar och passerar inbjudande vackra trähus. Det finns mycket vackert att vila blicken på. I Hjo börjar det regna och små droppar skymmer sikten på mitt visir. Det är dock bara en verkligen lokal regnskur från ett parkerat moln över Hjo.

Eftermiddagens andra och sista stopp före målgången sker vid Brandtorps kyrka – vår doyen i gruppen råkar trilla när han ska stanna med sin motorcykel. Jag ser inte honom trilla, utan vi ser honom ligga på marken när vi kommer in körande på parkeringen. Det är några som redan har parkeerat som ser honom och fler ansluter för att komma till hans undsättning, lyfter hans hoj och hjälper honom upp. Det var stödhjulen som inte fälldes ner när han skulle parkera. Det blev ”plus de peur que de mal” (mer rädsla än skada), men en stympad motorcykel – hans vänstra backspegel har gått av i fallet. Det är bara att stoppa in den i boxen och ta den med sig hem.

Brandtorps kyrka.

Brandtorps kyrka är en vacker rödmålad träkyrka från slutet av 1600-talet. På parkeringen framför ingången till kyrkan står en fin cirka 10 meter hög kyrkklocka, också i trä. När vi står där kommer en av deltagarna och frågar mig om det är jag som har skrivit om avrostningen i tidigare numret av Bumsen. Han gillade det jag hade skrivit och tyckte också att det är viktigt att gå på avrostningarna som anordnas.

Tiden går fort när man har roligt. Vi måste tillbaka till Jönköping. Det är bara att hoppa upp på hojen igen. Nu är det kurviga vägar, som en gokartbana i jätteformat. Mats säger att det är blandad körning. Jag bara njuter av att åka berg- och dalbana.

Jönköping – vy över Vättern; solen lyser på andra sidan sjön.

Danska modellen

– Hur fungerar det?

Danska modellen (i Danmark ”Svenska modellen”, även kallad ”Corner Man”) är en metod som används när man kör i kortege för att alla ska köra rätt vid varje korsning.

Turledaren kör först och visar vägen. Kortegen stängs av en ”Sweeper” som kör sist. Både turledaren och sweepern har orange reflexvästar på sig för att vara lätta att urskilja och se.

Vid varje korsning blinkar turledaren åt det håll man ska svänga och visar genom att peka med handen var den som kör bakom honom/henne ska stanna i korsningen. Det är alltid den som kör bakom turledaren som stannar i korsningen och visar för resten av kortegen på ett tydligt sätt åt vilket håll man ska svänga.

Man kan visa genom att:

- ha blinkers på
- peka med handen
- ställa motorcykeln i färdriktningen

När alla har kört förbi den som har stannat och när sweepern kommer, ska den som har stannat köra igen före sweepern.

Det är en mycket praktisk modell för att man inte ska tappa varandra när man kör långt och det är många korsningar. Dock finns det några saker att tänka på när det är ens tur att stanna i korsningen:

- stanna på en säker plats så att du inte stör den övriga trafiken och utsätter dig själv för fara
- stå VÄL synlig för de andra motorcyklisterna
- se till att du ser de andra som ska svänga, om du ser dem syns du även för dem.

I den här spellistan kan du se flera exempel på hur danska modellen fungerar.

Här hittar du ett exempel som filmades i Hjo under Vättern-runt.

En häger flyger lågt rakt ovanför våra huvud. Eleganta glador glider galant över gläntorna och ängarna. Svarta får betar på en äng. Vi är väl också några udda svarta får som tar sig fram på vägarna.

Det blir många orter vi passerar; jag hinner inte lägga dem på minnet, utom en ort som heter Gustav Adolf. Det tycker jag är lustigt. Runt Vättern har vi kört igenom fyra olika landskap: Småland, Östergötland, Närke och Västergötland. Jag känner mig som en modern Nils Holgersson som lär mig Sveriges geografi från motorcykelns rygg.

Snart ska vi sluta cirkeln. Det är bara cirka 20 km kvar till Jönköping. Landskapet böljar svagt och vägen slingrar sig mellan sädesfälten. Det är jämnt avstånd mellan cyklarna. Jag kan nästan se alla i kortegen framför oss. Motorcyklar som ett pärlhalsband genom landskapet.

– Äntligen har jag fått köra på vägar mellan sjöarna som jag bara sett i MC-tidningar redan när jag var ung, säger min trötta men nöjda make tillika min chaufför, Mats Jönsson.

Tillbaka i Jönköping. Det är nerförsbacke mot sjön. Ett molntäcke ligger över oss, men en spricka gör att solen lyser på husen på andra sidan sjön. De vita husen blir vackert upplysta medan sjön står i skugga. Med den här sista fagra synen avslutar vi den ena delen av En svensk MC-klassiker: Vättern runt. Det har verkligen gett mersmak, och nu är vi uppvärmda inför Vätern runt i augusti.

Fler bilder finns att beskåda på BMW MC-klubbens hemsida:
<https://www.bmwklubben.se/gallerier>

Filmklipp hittas här:
[youtube.com](https://www.youtube.com) - En spättas dagbok -
Vättern-runt 10/7 2022

Text & foto: Cécile Tartar

HANDLA DIREKT I VÅR WEBBSHOP

VI HAR ALLT FÖR DIG
OCH DIN HOJ

MC • ATV • PERSONLIG UTRUSTNING
TILLBEHÖR • VERKSTAD

CLAESSONS i Bromölla

www.claessonsmotor.se, tel 0456-230 30
Industrigatan 11, Bromölla
Följ oss på Facebook och Instagram
Ord. öppettider månd-fred 10-18, lörd 10-14